

Az Európai Unió
támogatásával

ÁTJÁRÓK

2022-1-HU01-KA210-ADU-000083157

Székesfehérvári Egyházmegyei Karitás

Esetmegosztás 1

– rövid összefoglaló –

András, Anna, Dávid, Johanna

Készítette: Farnas Noémi Ilona

2023

Az Európai Unió finanszírozásával. Az itt szereplő vélemények és állítások a szerző(k) álláspontját tükrözik, és nem feltétlenül egyeznek meg az Európai Unió vagy az Európai Oktatási és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA) hivatalos álláspontjával. Sem az Európai Unió, sem az EACEA nem vonható felelősségre miattuk.

Az esetmegosztásban bemutatott család férfi tagja kért segítséget. A gondozási folyamat során a konzultációk 2 heti rendszerességgel, 10 ülés keretében valósultak meg. András és Anna mindketten 50 évesek, 17 éve házasok. András informatikus, rendszergazdaként dolgozik egy iskolában. Anna informatika tanár, csendesebb, férje unszolására jött el a terápiára. Két gyermekük van: Dávid (14) vékony testalkatú, sok időt tölt számítógépes videójátékokkal. Johanna (12) fiús kinézete van, az iskolában nincsenek barátai, nem szeret tanulni.

Az apa azzal a panasszal keresett meg, hogy fia sok időt tölt képernyő előtt. Elválaszthatatlan az elektronikus eszközöktől, elhanyagolta a tanulást, nem tart rendet maga körül, ha arra kéri, hogy kapcsolja ki a gépet, dühös, indulatos lesz. Anna szerint fia tehetséges, informatikát tanul, programozó szeretne lenni, viszont az utóbbi időben leromlottak a jegyei és sokat játszik, internetezik. A szülők között sok a konfliktus, nem értenek egyet a gyermeknevelési, fegyelmezési kérdésekben.

A szülők nem képviselik egységesen a családi szabályrendszert, ami mentén szervezik közös életüket. Az anya az apa ellen szövetkezik gyermekeivel, elcsúsztak a határok. Hiányzik a közös időtöltés, közös étkezés sincs. Konfliktuskezelési, kommunikációs nehézségek vannak az apa-fia kapcsolatban. Az apa nehezen tud érzelmileg kapcsolódni fiához, erővel próbálja kontrollálni őt, mivel eszköztelen, gyakran kiabál és egymásnak feszülnek. Probléma a családi szerepek egyensúlytalansága, a nő viszi a terhet, áldozattípus, a gyerekek nem értékelik az erőfeszítéseit. A szülők attól félnek, hogy Dávid eltávolodik tőlük és az online térben rossz társaságba keveredik, és függő lesz.

Közös munkánk célja a szülői alrendszer megerősítése, támogatása szabályalkotói szerepükben, tudjanak közösen egységes korlátokat felállítani a játékidőt illetően, a gyermekeknek legyen életkoruknak megfelelő felelőssége, feladata. A család kohéziójának erősítése, a családi rituálék, erőforrások, kötődési mintázatok feltérképezése. Új szokások kialakítása az együtt töltött idő növelése érdekében.

A terápia első felében inkább stagnálást tapasztaltunk. Annak ellenére, hogy kis lépésekben haladtunk a családdal, az motivált bennünket, hogy folyamat második felétől erősödött az együttműködés és a kitartás részükről.

A gyermekek nélküli üléseken fokozatosan átkerült a hangsúly a képernyőidőről a kapcsolatok minőségére. A szülők kreatív módon próbáltak meg kapcsolódni gyermekeikhez, és következetesek voltak a megbeszélte szabályok betartatásával.

Dávid érzékelte az apai elfogadást, elismerést és könnyebben tudott vele együttműködni. András sokat változtatott hozzáállásán, már nem indulattal, kiabálással próbált hatni a gyerekekre, hanem szelíden, következetesen, felelősséggel együttműködve.

Annának is sikerült felismerni a mártír szerepet, a gyerekek nem értékelik erőfeszítéseit, nem tudtak hálát kifejezni anyjuk iránt, inkább követelőznek. Ezek után jobban ki tudott állni önmagáért, jobban tudta képviselni saját szükségleteit és többször bevonta a gyerekeket is az otthoni feladatokba.